

**UCHWAŁA NR XLIX/628/14
RADY MIASTA KOŁOBRZEG**

z dnia 25 lipca 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg.

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267, z późn.zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594, z późn.zm.) **Rada Miasta Kołobrzeg uchwala, co następuje:**

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę na działania Prezydenta Miasta, poprzedzające uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Kołobrzeg, pomiędzy ulicami Armii Krajowej, Wąską, Mariacką i Katedralną.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi oraz pouczenie wynikające z treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiera załącznik do uchwały.

§ 3. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Miasta Kołobrzeg do przesłania skarżącym niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Ryszard Szufel

Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi

Zgodnie z § 53 pkt 4 lit.g) Statutu Miasta Kołobrzeg rozpatrzeniem skargi zajmowała się Komisja Prawa, Porządku Publicznego i Spraw Obywatelskich Rady Miasta Kołobrzeg na posiedzeniu w dniu 8 lipca 2014 r. Po dokonaniu analizy dokumentów i wysłuchaniu Naczelnika Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Kołobrzeg, Komisja ustaliła następujący stan faktyczny i prawny:

Stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2014 r. do Rady Miasta Kołobrzeg wpłynęła skarga z dnia 13 lutego 2014 r. wniesiona przez na decyzję Prezydenta Miasta Kołobrzeg znak: UA.6730.78.2013.KB z dnia 20 stycznia 2014 r. zmieniającą decyzję o warunkach zabudowy znak: UA.6730.78.2013.KB z dnia 29 lipca 2013 r. Skarżący wniesli o uchylenie ww. decyzji wskazując naruszenie przez Prezydenta Miasta art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647, z późn.zm). Rada Miasta Kołobrzeg na sesji w dniu 31 marca 2014 r. uznała, że nie jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi i w myśl art.231 Kodeksu postępowania administracyjnego przekazała przedmiotową skargę Prezydentowi Miasta Kołobrzeg jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia (Uchwała Nr XLV/591/14).

Prezydent Miasta pismem znak: UA.6730.78.2013.KB z dnia 16 kwietnia 2014 r. powołując się na art. 231 Kpa w związku z art. 157 § 1, art. 156 § 1, art. 235 § 1 i art. 236 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267, z późn.zm.) przekazał przedmiotową skargę do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie pismem znak: SKO.4150.1063.2014 z dnia 26 maja 2014 r. zobowiązało skarżących do przedłożenia stosownych wyjaśnień w terminie 7 dni od dnia doręczenia ww. pisma w zakresie sprecyzowania, czy ich pismo z dnia 13 lutego 2014 r. traktować jako:

- „1) skargę na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg, a dotyczącą Jego w postępowaniu poprzedzającym wydanie w dniu 20 stycznia 2014 r. decyzji o warunkach zabudowy znak: UA.6780.78.2013.KB;
- 2) odwołanie od decyzji znak: UA.6780.78.2013.KB z dnia 20 stycznia 2014 r. - tak, jak sformułowano w skardze z dnia 13 lutego 2014 r., „Zaskarżonej decyzji administracyjnej zarzucamy naruszenie art. 62 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (...) i wnosimy o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji”;
- 3) czy tak, jak wywiódł w piśmie przekazującym Państwa skargę Prezydent Miasta Kołobrzeg w piśmie z dnia 16 kwietnia 2014 r., że wnosicie Państwo o stwierdzenie nieważności tej decyzji."

Samorządowe Kolegium Odwoławcze wskazało również, że w razie nieudzielenia odpowiedzi, pismo skarżących będzie potraktowane, jako skarga na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg.

W związku z brakiem odpowiedzi skarżących w określonym terminie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie uznało pismo z dnia 13 lutego 2014 r. za skargę na działania Prezydenta Miasta Kołobrzeg, poprzedzające uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru miasta Kołobrzeg, pomiędzy ulicami Armii Krajowej, Wąską, Mariacką i Katedralną i stosownie do art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) pismem znak: SKO.4150.1063.2014 z dnia 30 czerwca 2014 r. przesłało ją do Rady Miasta Kołobrzeg.

Prezydent Miasta ustosunkowując się do ww. pisma i skargi, pismem znak: UA.6730.78.2013.II z dnia 7 lipca 2014 r. skierowanym do Przewodniczącego Rady Miasta Kołobrzeg wyjaśnił, dlaczego

nie dokonał zawieszenia postępowania zakończonych decyzją z dnia 20 stycznia 2014 r. w trybie art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Stan prawny:

Zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647, z późn.zm.) postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia warunków zabudowy można zawiesić na czas nie dłuższy niż 9 miesięcy od dnia złożenia wniosku o ustalenie warunków zabudowy. Użycie w ww. przepisie zwrotu, że postępowanie w sprawie ustalenia warunków zabudowy „można zawiesić” oznacza, że orzeczenie oparte na art. 62 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest wydawane w ramach uznania administracyjnego. Skorzystanie przez organ z możliwości zawieszenia postępowania powinno być uzależnione od wyniku ustaleń organu w kontekście wystąpienia realnych, obiektywnie weryfikowalnych okoliczności uzasadniających zawieszenie postępowania w przedmiocie ustalenia warunków zabudowy. Dopuszczalne i celowe jest wstrzymanie toku postępowania o wydanie warunków zabudowy wówczas, gdy mogłoby zachodzić realne prawdopodobieństwo sprzeczności postanowień decyzji o warunkach zabudowy z projektowanymi ustaleniami planu i tylko wówczas, gdy w dopuszczonym przez ustawodawcę okresie zawieszenia w rzeczywistości nastąpiłoby uchwalenie planu.

Postępowanie administracyjne zakończone decyzją znak UA.6730.78.2013.KB z dnia 20 stycznia 2014 r., którego dotyczy skarga złożona przez do Rady Miasta Kołobrzeg dnia 13 lutego 2014 r. nie stanowiło postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia warunków zabudowy. Nie było prowadzone z wniosku o ustalenie warunków zabudowy. Wniosek z dnia 15 listopada 2013 r. został złożony w trybie art. 155 Kpa o zmianę decyzji ostatecznej i na podstawie tego przepisu została wydana decyzja, nie o warunkach zabudowy, a zmieniająca za zgodą stron wydaną 29 lipca 2013 r. decyzję o warunkach zabudowy dla zamierzenia budowlanego polegającego na rozbudowie, nadbudowie i przebudowie oraz zmianie sposobu użytkowania zlokalizowanego na działce nr 260 w obrębie 12 przy ul. Armii Krajowej w Kołobrzegu budynku handlowego na budynek usługowy oraz rozbudowie i przebudowie oraz zmianie sposobu użytkowania zlokalizowanej na działce nr 261 w obrębie 12 przy ul. Armii Krajowej w Kołobrzegu hali sportowej na budynek centrum sportu i rekreacji.

W myśl art. 155 Kpa decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Taka konstrukcja przepisu art. 155 Kpa powoduje, że nie można w nim upatrywać środka zmierzającego do ponownego rozpoznania sprawy zakończonej ostateczną decyzją administracyjną, niejako „w kolejnej instancji”. Postępowanie prowadzone na podstawie art. 155 Kpa jest samodzielnym postępowaniem administracyjnym a jego celem jest jedynie ustalenie, czy zachodzą przesłanki do uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej określone w art. 155 Kpa i czy ewentualnemu uchyleniu lub zmianie nie sprzeciwiają się przepisy szczególne.

Zatem w przedmiotowym postępowaniu nie zachodziła przesłanka, by zastosować przepis art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i je zawiesić. Skoro brak było podstaw do zastosowania cytowanego przepisu, to nie zachodziły również przesłanki do możliwości badania ewentualnej sprzeczności ustaleń decyzji o warunkach zabudowy z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz projektowanymi ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Biorąc pod uwagę stan faktyczny i prawny rozpatrzenia skargi, Komisja Prawa, Porządku Publicznego i Spraw Obywatelskich wnioskuje do Rady o uznanie skargi za bezzasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku, gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodniczący Rady

Ryszard Szufel